

suurt waewa egga aia witet. Kui kabsta lehhe peäl ussa olli nähha, iggapääw neid noppiti ja kantati ärra.

Nenda tuli, et Hans ja Ewa mollemad ennam tööd leidsid, kui nemmad joudsid tehha ärra; agga korjasid se läbbi monne aastaga selle wäese ja põlgtud Diihho perre kohha peäl ka jo pissut warrandust. Nende maiapidamisese hakkatusel ei joudnud nemmad aina selget leiba pruvida, waid wõtsid pissut hargonat jätüks hulka; parrast jäiwad se jure, et kord ollid õppind jo. Killari rahwas ollid wilja poost wähe hawalt rikkamaks läinud teistest perrerahwast, kes ellasid suurte mate peäl pihhust suhho, ja kellest mitmel olli suuwel leiwast pudo. Hansul olli nüüd jo aasta willi aidas seisemas; lome piddas peaaego kolm kord rohkema kui enne, ja ellas ikka endist wiisi. Tulli ka aasta, et temma sai omma põllo peält kuuskümmend wakka kummagi wilja. Kus se siis tuli nömme Ma kohta? Hans olli saggedaste pühhapäiwil parrast lounat firriko õppetaja jures juttul läinud,

mitmest asiast õppetust noudmas. Õppe-taja olli woeral maal monda asjo näinud ja mitmed kirjad luggenud, ja juttustas kord ka Hanso wasto, et mitmel kohhal selget somaad tehtud heaks põllomaaks, ja põllo- maid tehtud kaewades parremaks kui pissut maad olnud ja joud annud kaewada. Wõttis nüüd Hans se nou ennesele rohkema wilja püda; temma põllo kõrwas olli palju somaad, kus ei tahtnud ühtegi kaswada peäl. Andis Jummal kord õige kuwa suuwe ja süggise, et sood issegi saiwad kuwaks, ja Hans läks omma naese ja lastega tööle ja kaewas laia ja süggawa krawi sisse, ja kandis mulda maddatama paikadesse et ühhel pool olli tiit ja teisel pool Ma kaswis rohkeste kaks jalga kõrgemaks; sedda kündis temma ümber ja kaewas tagga järrel. Teisel aastal teggi suuwewilja peäle, ja sai palju wilja. Seist aiaist ta püdis weel rohkema, leikas ued süggawad krawid so sisse ja tõstis wahhemaad kõrgemaks; nenda parrandas ta ka omma heinamaad, ja teggi wähe hawalt soost heat ossa jure.